

2021

č. 5



Nabíjení elektrického automobilu v roce 1905

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 2. června v 17 hodin u Jakuba v Dobřichovicích, Pod penzionátem 25.

Zápis

Konečně jsme se fyzicky sešli u **Kačky** v sestavě: **Pulec, Pacík, Pegas, Bob, Rey, Zub, Přemík, Chingo, Petr, Yško**, telefonicky i obrazem se připojil **Plavec**, a hostitel **Kačka** s **Lenkou**.

Omluvenky

Ahoj, sice očkovaný jsem, ale skončil jsem na rotačním hlídání vnoučat, tak se omlouvám. **Job**

Ahoj, omlouvám se, že ke **Kačkovi** nedorazím, ale o to více se těším na červnovou schůzku. Zdravím všechny příšedší Prvostředečníky. **Loulínek**

Bobánek se omluvil, že mu není nějak dobře. Tak mu přejme, aby mu bylo líp.

Ahoj, jsem v plném nasazení v západních Čechách. Život on-line si nemůžu dopřát, jelikož jsem negramotný. Zpravodajství mám od **Bobánka**, 555, **Foki**

Na schůzce jsme jedli vídeňské řízky, které připravila **Lenka**, a škvarkové bochánky, které připravila **Magdalena** Zubová. Také se pilo **Kačkov** víno a pivo a **Zubova** irská whisky.

Atmosféru schůzky vystihují fotografie **Přemíka**. Ty jasně dokumentují, že bez mobilních telefonů není dnes života.



Petr, Bob, Chingo, Kačka, Reyp



Pacík, Pegas, Yško, Zub



Pegas, Pacík, Reyp, Petr, Plavec, Bob, Chingo, Lenka, Kačka



Lenka a Plavec



Pacík, Mobil, Lenka, Kačka



Reyp a Pulec



Řízek a housle



Když **Pulec** nemluvil, tak se křenil, i když to, co **Reyp** říkal, bylo velmi zajímavé, jak je vidět na **Kačkovi**



Závěr schůzky v 9 hodin

Výběr z fotografií **Reypa**







Bavili jsme se o softballu, protože se chystá oslava 60tiletého výročí založení týmu ISBA. Ten vznikl spojením softballového výkvětu mužstev Divých mužů a LEFI. **Chingo** připomněl, že LEFI byla zkratka celého názvu: **L**eaders of **E**uropean **F**ancy **I**ntellectuals, kterýžto název vymyslel **Standa**.

Pak následovala debata vedená **Zubem**, kde se řešil problém vztahu Svobodných zednářů s papežem.

Potom si vzal slovo **Pulec** a vyplnil druhou půlku schůzky vyprávěním o svém pestrém životě v Itálii, Švýcarsku, Německu a asi i jinde. Následně Plaváčku poslal výběr svých vzpomínek a povídek ze svého života. Dnes začínáme jeho vzpomínkou na Edyho.

A také jsme vzpomněli, že 22. dubna 1975 nás navždy opustil v 37 letech nezapomenutelný kormidelník, přístavný, muzikant, herec, lékař a hlavně kamarád **Ludva**

Malý oddíl

Ahoj! Opět po roce se ozýváme s oddílovými zprávami. Rok 2020 byl pro oddíly jako pro všechny ovlivněn covidovou pandemií, ale i přes všechna omezení se činnost oddílů nezastavila. Nový rok otevřela Sluníčka výpravou do Jizerských hor na běžky či sněžnice. Následovaly oblíbené přebory Petrášky. Na jaře jsme ještě stihli březnovou výpravu, a pak již přišel první lock-down. Schůzky se postupně po zvládnutí technických potíží přesunuly z klubovny do virtuálního prostředí. U holek hlavně do videokonferencí, kluci si vytvořili vlastní oddílový svět ve virtuální realitě, kde mohou zakončit schůzku pokřikem u stožáru v táborovém prostředí. Na jaře jsme oželeli sjezdy českých řek i skautské závody a setkání. Tábory se díky zlepšené epidemiologické situaci mohly uskutečnit, jen v posunutém termínu v srpnu. Opět v Lužických horách za podpory Kráčela na jeho loukách s každodenní pomocí (nejen) při zásobování vodou. Holky se vrhly na pomoc britské královně dopadnout zloducha vstoupením do sborů tajné služby po vzoru agenta 007. Kluci se ocitli v prostředí Ameriky 30.let a zapojili se do války gangů. Na podzim se opět kvůli koronaviru uskutečnilo jen pár schůzek naživo, a tak se zbytek oddílového roku přesunul do on-line prostředí. V prosinci se povedlo klukům i holkám opět setkat v reálném světě na vánočních výpravách a schůzkách. I přes nepříznivou situaci se oddílový život nezastavil, opět došlo k malým obměnám ve vedení oddílů. Nyní se 5. přístav skládá z několika samostatných jednotek – Sluníčka, Děběnky, Pišišvoři, Velcí kluci, a nově z odrostlých členů zakládáme roverský kmen. Za rok 2020 jsme registrovali 80 dětí do 15 let a 25 vedoucích do 26 let. Dále k nám stále spadá 43 členů v kategorii dospělých činovníků a oldskautů. Kapacity oddílů jsou tedy stále plné, nováčky přijímáme mezi sourozenci a dále dle počtu „odrostlých“. Oddílům se tedy nadále daří a doufáme, že se budeme moci co nejdříve opět setkávat a věnovat se programu naživo. Děkujeme všem vedoucím, kteří se zvládli přizpůsobit, a snaží se věnovat dětem i přes nepříznivou situaci s nasazením i nadále. Všechny zdravíme a přejeme pevné zdraví i nervy! Za kapitanát **Miriam, Ptáče** a **Saku**

Historie

Chingo poslal popisky fotografií z plavby Pětky po Visle v r. 1947.

Bratřka zapomněl vzít na cestu svůj fotoaparát, a tak fotografickou dokumentaci pořídil **Miki** se svým aparátem Baby-box.



Krakov příjezd s Bratřkou



Bratřka a Lešek Wlaščík



Krakov příjezd



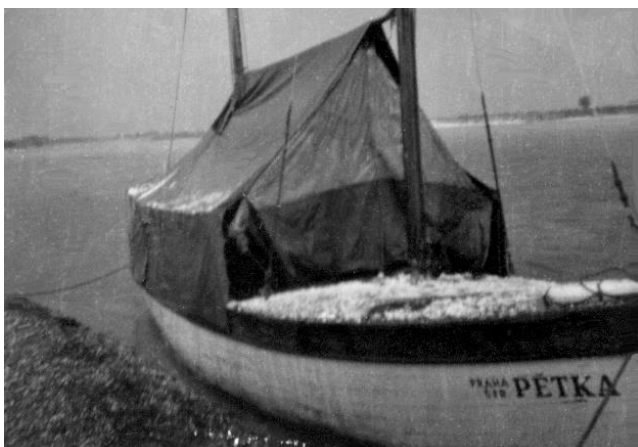
Černoušek, Radim a Bratřka



Fakir, Catilina, Špalda, Radim



Siesta, kdy Chingo hraje na harmoniku



Kutr po bouři a krupobílí



Velký úklid



Ve varšavském parku



Miki autor fotografií Babybox



Parník u Annapolu a Bratřka u kormidla



Poprvé pod plachtami



Stan pro nás



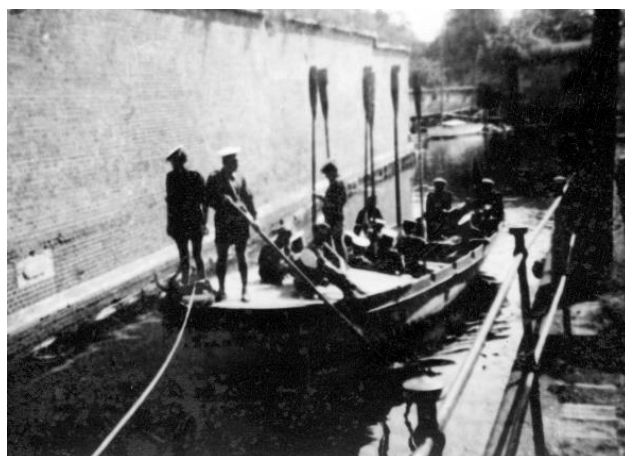
Úprava na noc



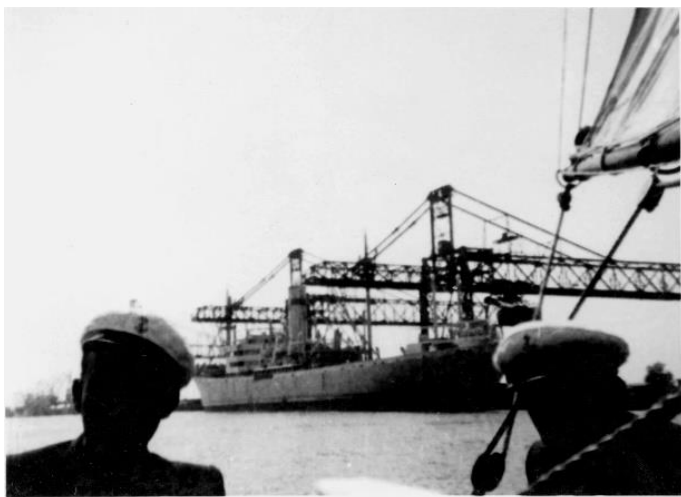
Toruň



U padlého stromu



Kanálem do Gdaňska



Přístavem Gdaňsk



Návštěva m.s. Batory



Hledači jantaru



Umývárna v Gdyni



Žoltky, Catilina a Chingo.....U moře Černoch a Černoušek



Technické úpravy: Dim a Riki

Hlídka mělčin: Riki



Příchod do Sopot

Přístav Annapol



Cesta na Wawel



Gabas, Autogen a slanečci



Přístav Gdaňsk



Harcer Leszek Wlaszczik, průvodce



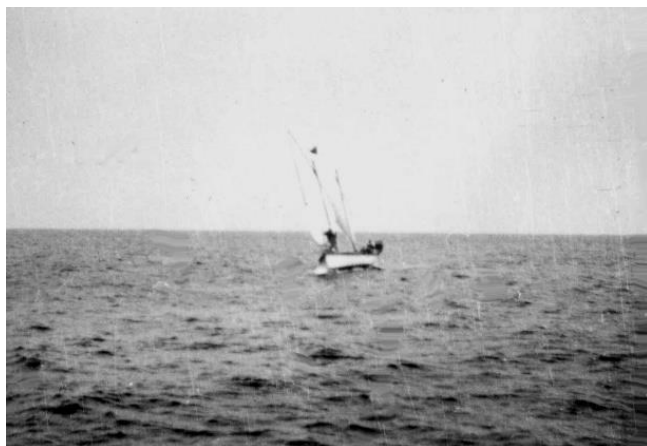
Jachetní přístav Gdynia a Pětka



Koupání



Kroupy na palubě



Kutr Pětka na volném moři



Manévry v jachetním přístavu



Sušení a úklid: Autogén



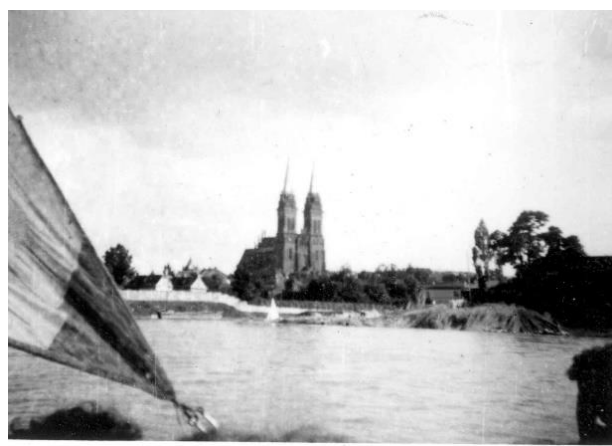
Přistávání z moře



Rozloučení s Krakowem



Slavnostní příchod do Sopot



Snad Pulawy



Sušení a úklid. Špalda



U břehu



Brat'ka u kormidla



Brat'ka odjel na pohřeb. Porada u Radima



Příprava kuřátek



Gabas a slanečková bednička



Úklid a Lešek po bouři



Przigoda: Profa, Fakir, Julio



Poslední nástup



Před odjezdem domů

Praha dne 24. srpna 1948,

Všem členům 5. oddílu vod. skautů!

Zahajovací schůze po prázdninách
koná se ve středu

1. září o 18. hod.

v naší klubovně v Brámkách.

Doufáme, že se všichni dostavíte včas a že si rádi povíte své prázdninové zkušenosti. Bude také třeba projednat program nové práce, neboť letos bude dosti odlišná od práce roku minulého. Možná, že někteří z Vás snad už nebudete moci nebo nebudete chtít pravidelně pracovat. Je věci slušností, abyste to včas oznámili a tak se přátelsky rozešli. "Mchat dobrou památku je pěkné". Kdybyste náhodou někdo nemohl přijít, omluvte se předem, abychom věděli s kým máme počítat.

Pro ty, kdo byli v Polsku, ale ne-
jsou vyloučeni ani ostatní, máme ke konci naléhavou věc.
V pátek přijede do Prahy

výprava 70 polských hochů a děvčat.
V tom asi polovina harcerů. Byli jsme požádáni, abychom jim do 31. t. m. dělali společníky a průvodce vzhledem k tomu, že rozumíme polsky a že je to naší mravní povinností, když jsme byli v Polsku hostěni. Slíbil jsem to za Vás a sděluji Vám, že jste očekávání v pátek 27. t. m. v 10 hod. dopoledne v Ústředí Junáka, Praha II. Havlíčkovo nám. 28, I. poschodí - zahraniční odbor. Vedením akce pověřuji br. Mikiho, který se s Vámi dohodne, jak se vystřídáte v jednotlivé dny. Všecky výdaje jsou Vám hrazeny a užijete tolik jako harceři sami. Po domění n k a : Kroj v pořádku, můžete si na něj vzít j e d e n polský odznak.

Těším se, že Vás bude co nejvíce.
Na shledanou v naší klubovně.

Láda Páral
Radim Palouš

Jar. Novák - Bratka

Kdo chce luštit Chigův rukopis, tak si může přečíst jeho vzpomínku na tuto cestu, kterou neuvěřitelným způsobem, krátce po válce, a před zákazem Junáka naplánoval zorganizoval a uskutečnil Bratka.

(2)

na prdi lochi s rchodem koptarho druhu
bly otvru s prdujmi prbedujmi sedackami
pro vestu. Pod ni mi bly umstky robst gobe-
u fchore kralice po otobu fchiz koidho vlast-
nka. Na uoc s diuyluou kontrukci rty i l
pistato postu jaly i stan a pis sedety a bedy
rostaly s tvorn prfptobem otvrtov dety
(nebo bly ptklirkn?). Na vnitk fto sfali vichu.
V prdi lochi bly rothorus.

Ta utto bly nomahova a krotua a ptkropv
romantika. Z krotova do Varšovy a pak dol
ai do gdonstka tie ptk fto fto fto (podobu jako
na vltov) na prvidelnych brikach, ale j uak bly
Ptko otamnyim floridlem. Otto ut i ty fto fto
pistovely bor uizaly rostrem prmo uo ptku
do btku a to na ramovnu. Kromi toho casto
uotly na ftku uot (podobu jako Ptko, kltu
mle rtko fto). Vtko tka v tch mstch
do Varšovy prouhodnu, obas krtuou krtuou,
j mecti ftku a tka ychle. Ceste do gdonstka
tko ai s ftku s rothordou ve Varšov, kde
oddil bly hostem Varšovskil Hancu. Z gdonstka
ypove ptkovota jo moir do gdu i a tku
vichu abotrovali kurs uotrovala ftku ro-
kondy krtuou. Bratko krtuou rodujmi
rothordou mstl otyt o uizaly den dtrve
a r roth 1948 s celo ypove rotho staktu

(3)

vloženou domů. Tak a teď by se šlo vypravit
nizaké vetlé historig a těch bylo spousta,
leč v rodině šlo o 1 a 2 strany A4, 1, 5 řádky
s přechov kopí a tak by vetlé historig najde
v prstěm vlastním a ve Plavěcku k 80 letům
jeho rození uvele oddlu 1. 1. 1893.

Tak ahoj' Chingo

O Švýcarech je rozšířeno mínění, že jsou více či méně poctiví. Podle mých zkušeností odpovídá toto mínění skutečnosti, velká většina Švýcarů ví, že podvod se obvykle nevyplácí. Netýká se to ale všech Švýcarů.

Měl jsem známého někde od Bernu, jmenoval se Edy, měl za manželku Češku a jezdil s ní často do Prahy. Může to být třeba i náhoda, ale Edy se zřejmě v Československu „nakazil“. Jednou nám vysvětloval svoji teorii: „Tam lidi moc nedělají, aby se neunavili, skoro každý má druhé povolání, které ho vlastně živí. V prvním místě každý hlavně kouká, aby si vše připravil, správně zorganizoval, sehnal material a podobně, aby pak ve svém druhém povolání opravdu něco vydělal. Ale protože má druhé povolání skoro každý, musí být dost těžké, najít si něco, na čem by se ještě dalo vydělat. Konkurence je tam totiž velká.

Tady ve Švýcarsku je situace úplně jiná. Na druhé povolání nemá skoro nikdo ani čas, ani myšlenky. Budu-li dělat něco vedle, mám vlastně neomezenou možnost vybrat si, co budu dělat. Jsem poradcem chovu prasat, to jest, tomu rozumím. Budu chovat prasata. Čím více krmiva někdo koupí, tím lepší má cenu, to jest tím větší mu dám slevu. Když budu mít hodně prasat, budu si dávat velkou slevu a chov bude výhodnější“. A Edy začal chovat prasata.

Při jedné návštěvě v Praze ho jeden příbuzný požádal, aby mu převezl do Švýcarska nějaké peníze. Kdyby se on sám jednou dostal ven, rád by tam pro své děti investoval. Edy to udělal s nadšením a převezanou částku investoval zatím do svých prasat. Kdo ví, kdy se tomu příbuznému podaří, dostat se na západ!

Jednoho dne se ale milý příbuzný objevil v Zürichu. Protože neuměl německy, dali mu můj telefon, abych mu pomohl. Zavolał jsem Edymu, aby přivezl peníze. Zřejmě byl zaskočen a začal se vymlouvat. Řekl jsem mu jasně, že žádné výmluvy nepřijímáme, aby přivezl peníze zítra ráno, že ho budeme čekat u vlaku na Hlavním nádraží v Zürichu.

Nevím, jestli si ty prachy někde půjčil, nebo kde je vzal, byla to dost velká částka, ale do Zürichu přijel a již z dálky na nás mával bílou obálkou a smál se. Když přišel až k nám, povídá: „Tak tady ty peníze máte, přepočítejte si je!“ Na nádraží, mezi tolika lidmi! Chtěl jsem mu říci, že tady ne, pojd'te někde na kafe, ale nedostal jsem se k tomu. Obstoupilo nás pár pánů, naštěstí pro nás policistů v civilu, kteří nás rozdělili a odvedli do svých místností k výslechu. „Naštěstí“ píši proto, že to také mohl být klidně někdo jiný.

Příbuzný, který neuměl německy, zapíral, vrtěl prostě hlavou na všechny otázky. Edy si něco vymýšlel, což mu prý ale stejně nikdo nevěřil. Tohle jsem se dozvěděl až později, od pana Mayera. Popsal jsem jim situaci, co jsem věděl, a hlavně jim kladl na srdce, že se to v žádném případě nesmí dozvědět československé úřady, že by měl příbuzný doma obrovský malér. Peníze pochopitelně zabavili.

Za dva dny mne zavolał nějaký pán, představil se jako Dr. Mayer od státní policie z Bernu, setkali jsme se na policejní stanici poblíž mého pracoviště v Zürichu. Ve zkratce mi řekl toto:

1. Jak zjistili, mluvil jsem pravdu.
2. Čs. úřady se nic nedozví.
3. Dostal jsem zpátky všechny peníze pro příbuzného, vždyť to byly jeho peníze.

Povídali jsme si s panem Mayerem ještě mnohem více, třeba že tolik peněz by mohlo být z drog nebo jiných nezákonných kšeftů, že to musí hlídat. Řekl mi, jaké mají Švýcaři informace z Prahy, vlastně o všem, co chtějí vědět. Tyto kontakty mají prý ještě od druhé světové války. Zeptal se mne také, jestli se na mne může obrátit, bude-li vyšetřovat něco z mého okolí, třeba o mých známých. Řekl jsem mu klidně, že ano. S panem Dr. Mayerem jsem se již nikdy nesetkal. A s Edou, zum Glück, také ne!

Vtipy (s přispěním Canticla)



Nadějný žák

Učitelka první třídy má problém s jedním žákem. Zeptala se jej: „Co je s tebou?“

Chlapec odpověděl: „Jsem příliš chytrý pro první třídu. Má sestra je ve třetí, ale já jsem chytřejší než ona! Myslím si, že se mám učit ve třetí třídě!“

Pro učitelku to bylo již příliš, a tak se vydala s chlapcem za ředitelem. Vysvětlila mu celou situaci.

Ředitel popřemýšlel a řekl chlapci: „Otestuji tě, a pokud nedokážeš odpovědět na nějakou otázku, pak se vrátíš zpět do první třídy a budeš se chovat vzorně.“

Chlapec souhlasil.

„Kolik je tři krát tři?“

„Devět.“

„Kolik je šest krát šest?“

„Třicet šest.“

A tak to bylo s každou otázkou; odpověď, kterou by měl znát žák třetí třídy.

Tehdy se ředitel otočil k učitelce a řekl: „Myslím, že chlapec může jít rovnou do třetí třídy.“ Učitelka

však odpověděla: „Mám také své otázky: Co má kráva čtyři a já jen dvě?“

Chlapec po odmlce odpověděl: „Nohy.“

„A co máš ty takového v kalhotách, co nemám já?“

„Kapsy.“

„Co dělá muž vestoje, žena vsedě a pes na třech nohách?“

Nyní se oči ředitele vypouklily široce, ale předtím, než stačil něco říct, chlapec odpověděl: „Podává ruku.“

„Má to každý muž, někdo ho má delší, někdo kratší. Muž ho dává ženě po svatbě? „Příjmení.“

„Jaký orgán nemá kosti, má jen svaly a mnoho cév?“

„Srdce.“

Ředitel si úlevou oddychne a řekne učitelce: „Pošlete jej na gympl! Na posledních 6 otázek jsem sám odpověděl špatně.“

Lékař: "Chcete vakcínu?"

Angličan: "Ne."

Lékař: "Ale gentlemani se očkují."

Angličan: "No tak jo."

Lékař: "Chcete vakcínu?"

Němec: "Ne."

Lékař: "Je to rozkaz!"

Němec: "V tom případě ano."

Lékař: "Chcete vakcínu?"

Skot: "Ne."

Lékař: "Je to zadarmo!"

Skot: "V tom případě bych si vzal dvě!"

Lékař: "Chcete vakcínu?"

Američan: "Ne."

Lékař: "Ale váš soused ji má."

Američan: "Fakt? Tak jo."

Lékař: "Chcete vakcínu?"

Rus: "Ne."

Lékař: "Ale působí to jako vodka...!"

Rus "Davaj vsjo!"

Lékař: "Chcete vakcínu?"

Francouz: "Ne."

Lékař: "Ale gentlemani se očkují..."

Francouz: "No a?"

Lékař: "Je to rozkaz!"

Francouz: "Na to kašlu."

Lékař: "Ale váš soused ji má!"

Francouz: "Co je mi potom?"

Lékař: "Počkejte, vy jste Francouz, že jo? Tak to na ni vlastně nemáte nárok."

Francouz: "Jak, nemám nárok? Koukněte mi ji píchnout!"

Lékař: "Chcete vakcínu?"

Čech: "Ne. A nemusíte se namáhat, i když s tím Anglánem, Němčourem, Amíkem a ostatními to bylo fakt dobrý, slyšel jsem ty vaše frky."

Lékař (šeptá): "Víte, já jim píchnul ruskou vakcínu. Ale mám tu ještě jednu americkou, je jen pro lékaře, vlastně bych vám ji vůbec neměl nabízet, je to dokonce trestný. Ta tedy není zadarmo jako ta ruská, stojí 900 Kč..."

Čech (vytahuje z peněženky 1000 Kč a šeptá): "Tady máte, pane doktore. To je v pořádku."

Muž telefonuje na policii:

Muž: Haló! Proboha, ztratila se mi žena. Šla prý jen do obchodu a od včerejška se ještě nevrátila.

Policista: Jak je vysoká?

M: Nižší než já, ale kolik měří přesně nevím.

P: Štíhlá? Při těle??

M: No, není štíhlá, ale ani není silná, já Vám vlastně nevím.

P: Jakou barvu má očí?

M: Nemůžu si na barvu jejich očí tak rychle ani vzpomenout.

P: Barva vlasů?

M: Má je barvené nějak podle sezóny.

P: Co měla oblečené?

M: Così jako kalhoty a tričko, řádně si na to nevzpomínám.

P: Odjela autem?

M: Ano.

P: Můžete popsat Vaše auto?

M: SPZ 9B9-8922, tmavomodré Audi A8 quattro, střešní okno, 18 palcové disky s ET35, obsah motoru 3 litry V6, výkon 333koní, 8 stupňová automatická převodovka s možností tiptronic do polohy manuálu...LED světla pro všechny polohy, malý škrábaneček na levých předních dveřích, flek od kečupu na zadním pravém sedadle, přední pravý disk mírně škrábnutý od parkování... (a v tom se muž rozplakal...)

Policista: Nebojte se pane, Vaše auto určitě najdeme



Výroky dětí

Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek. Na maminky se nemá křičet, protože jsou prospěšné.

Když se dva lidi do sebe zamilují a poprvé se políbí, hned se zhroutí a nevstanou aspoň hodinu, ale možná i dýl.

Babička je tlustá, protože je plná lásky.

Strašně bych si přála ještě bratříčka, ale máma stále používá tampón...

Holky neumí čůrat ve stoje, protože nevědí, co si mají držet.

Když babičku bolejí zuby, dá je do skleničky.

Aby to bylo dobré, sestřičky v nemocnici musejí být sterilní.

Lékaři říkají, že nejhorší jsou smrtelné choroby.

Když se mi narodil bratříček, dali ho do akumulátoru.

Nejsem pokřtěný, ale očkovaný jsem.

Nevím kolik je mi roků, protože se to stále mění.

Akvárium je vlastně malé moře, ve kterém plavou domácí rybičky.

Každá ryba vyrábí jikry, ruské ryby i kaviár.

Muži u nás se můžou oženit jen s jednou ženou. Tomu se říká monotónní.

Nechápu, proč se mamka hněvá, že jsem rozbil vázu. Stejně byla stará a dokonce čínská, kdyby byla aspoň naše ...

A jeden pěkný snímek **Chinga** z Ruska



prof. dr. Katěrina Ivanovna Mozorovová, kandidátka věd, kontroluje výrobu Sputniku V.

Listárna

Přikládám aktuální fotku z Výbrnice, na které je vidět současný stav stožáru. Ten byl poškozen větrem, zlomilo se ráhno. Bude tedy nutná oprava nebo asi spíš výměna celého stožáru. Budu organizovat nějakou brigádu, nejspíš se domluví na Petrašce a vyhledám nějaký vhodný materiál, aby byl nový stožár ke vztyčení na výročí 110 let Pětky.

Reyp



Errata k vzpomínce Jíry Stránského v minulém čísle Plaváčka

Nevím, jestli to má smysl, ale nedalo mi to, vlastně hlavně proto, že až by jednou někdo Plaváčka četl, tak by se dozvěděl něco, co bylo jinak. Obecně vzato, takhle se interpretují dějiny a po delší době se to už nenapravuje.

Tedy:

1. KSČM má sídlo v Politických vězňů 1531/9. Pečkův palác slouží Ministerstvu průmyslu a obchodu a je v téže ulici v čísle 931/20. KSČM tam není.
2. Ostrov Pětka na Sečské přehradě byl nabídnut **Bratřkovi** starostou Seče v roce 1939, ale teprve po válce nabídl Pětce ostrov stát do majetku. A nejen ostrov, ale také zámek Štířín, který jsme po gestapu vyklízeli s tím, že je skautský (na rozdíl od ostrova

bylo asi dobře, že nám nebyl přisouzen, protože bychom si s tím nevěděli rady. Byl ve velmi špatném stavu). **Brat'ka** podepsal smlouvu v roce 1947. Než bylo vše administrativně vyřízeno, vše spadlo pod stůl po únoru 1948.

Nevím, kde všude po roce 1989 **Jíra** intervenoval, ale byl kvůli tomu soud, kde jsme spolu s Jirkou Navrátillem opakovaně svědčili. Bezvýsledně. Sokolům vše vrátili, ale Junák byl prý zrušen a znovu založen, tedy soud nenašel právní kontinuitu, a nakonec vše zamítnul.

3. Nevím o spojitosti lodi Devítky “Sv. Jiří” s ostrovem na přehradě Seč. Ta loď kotvila od roku 1946 v ČYK a parta devítkářů jí tam využívala.

4. Kuchař na táborech v roce 1946 a zejména 1947 byl **Brat'kův** kamarád z Moravy. Jmenoval se Ludva Mohelský.

5. **Kokr** se jmenoval Radko Veselý a **Pejsek** byl z Devítky mně nejbližší přítel a jmenoval se Šrajer.

6. Do klubovny ve Vadštejském paláci se chodilo po balkoně skladu Tabákové režie. Je to nedaleko sálu, kde se dnes třeba pořádají koncerty.

7. Jestli byl **Brat'ka** lepší spisovatel než Foglar, to si netroufnu posuzovat. Myslím, že nejspíš ne. Byl ovšem důsledně spisovatelem skautským, Foglar ne.

Pravda – **Bat'ka** nikdy nebyl s vedením Junácké organizace plně zajedno. V archivu jsem nenašel jedinou fotografii, kde by byl ve skautském kroji. Měl svůj vlastní. To se vlastně s Pětkou táhne až dosud. Takže slavným skautským spisovatelem je Foglar, nikoliv Novák. A to je špatně.

Chingo pes